

Forslaget sin Tilslutning. Der foreligger her den Kendsgerning, at et Flertal indenfor Finansudvalget har givet Lovforslaget sin Tilslutning, og det er den Kendsgerning, jeg beder det ærede Medlem regne med, ligesom jeg føler mig overbevist om, at det høje Ting vil give Forslaget sin Tilslutning, i Tillid til, at dette Flertal har truffet sin Afgørelse efter moden Overvejelse.

Til den ærede Ordfører for Flertallet (Nørhave), skal jeg sige overfor hans Henstilling, om, at det maatte være mig magtpaaliggende, at Driften af Stats-skøvene som ogsaa af Klitplantagerne kunde blive saa økonomisk som mulig, at dette ligger mig paa Sinde, og at det var ogsaa det, vi tilstræbte baade i Ministeriet og i Rigsdagen, da vi i forrige Rigsdags-samling instituerede et Skovbrugsdirektorat. Med Hensyn til Klitplantagerne havde jeg Lejlighed til at udtale mig ved første og anden Behandling af Finansloven og skal henvise til mine Udtalelser ved disse Lejligheder. Men netop med Hensyn til at faa et godt økonomisk Resultat er dette Lovforslag særlig tjenligt, idet vi, som jeg har nævnt paa Grundlag af Opgivelser fra Statsskovbrugsdirektoratet, ved en energisk Lokalledelse kunne faa mellem 10,000 og 20,000 Kr. mere ud af Lystskovdistrikternes forretningsmæssige og forstmæssige Behandling, end der er kommet og kan komme ud deraf under den hidtidige Ordning. Jeg anbefaler Flertallets Indstilling til det høje Tings Velvillie og haaber paa en yderligere fortsat hurtig Behandling af Sagen, saa det kan lykkes, trods den hidtil indtrufne Forsinkelse, at faa den ført igennem i den korte Tid, der antagelig er tilbage af Rigsdagssamlingen.

Rode: Den højtærede Landbrugsminister vilde belære mig om, hvad jeg kunde og maatte omtale under en Sags Behandling her i Salen. Jeg maa have Lov til at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at han her bevæger sig paa et Omraade, hvor han er fuldstændig uvedkommende. Han har ingen som helst Berettigelse dertil, og jeg beder ham holde sig derfra. Hvad jeg har sagt om Udvalget, var i øvrigt kun en Bekræftelse af, hvad den ærede Ordfører for Flertallet fremførte. Ordføreren nævnte netop en Række af Forhandlinger, der havde været førte i Udvalget, og hvad Flertallet i saa Henseende havde ønsket. At han maatte gøre det paa den maadeholdne Maade, der er ham egen, er let forklarligt. Men jeg har frem-

stillet det klart og skarpt, som Forholdet virkelig var: at der ingen som helst Stemning har været for dette Lovforslag, men at det er lykkedes Landbrugsministeren ved vedholdende at hævde sin Opfattelse at faa det gennemført. Naar Landbrugsministeren under sin Omtale af, hvad man maa sige og ikke maa sige, anvendte et af ham tidligere anvendt Middel, idet han fremdrog et mystisk Moment, vil jeg spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke har faaet Ubehageligheder nok af sin Mysticisme. Hvis han ikke skulde have faaet det, vil jeg foreslaa ham at nævne, hvad han i den Sag, han sigtede til, ønsker at omtale og afholde sig fra disse mystiske Hentydninger, som ingen her i Tinget, der ikke kender det, der sigtes til, kan forstaa.

Hvad selve Sagen angaar, maa jeg have Lov til at fastholde, at hvad der er foregaaet i Udvalget, har godtgjort, at denne Sag maatte kunne ordnes indenfor den bestaaende Ordningss Rammer og indenfor den bestaaende Ordningss Udgifter. Herfor har der været afgjort Stemning i Udvalget. Den højtærede Minister har imidlertid villet have en ny Ordning, hvorved han faar et Embede rykket op i en højere Klasse og faar skaffet Staten store Udgifter. Dertil have vi af Mindretallet ikke villet være med — oprindeligt have andre heller ikke villet være med —, og vi fastholde dette Standpunkt.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at jeg har forsøgt at bevæge mig paa et Omraade, der er mig uvedkommende. Jeg har gjort Indsigelse mod, at det ærede Medlem paa en ganske vist noget dulgt, men tilstrækkelig tydelig Maade indlader sig paa at referere fra Finansudvalget om Stemninger og Tilstande, inden Beslutning er tagen, og det er mig ikke uvedkommende, om det faar Lov til at henstaa uimodsaet. Det, her foreligger, er en ren og skær Tilkendegivelse af, at Flertallet i Finansudvalget ønsker, at Tinget skal stemme for det Lovforslag; jeg har fremsat, og den Kendsgerning er det mig ikke uvedkommende at faa slaaet fast. Der foreligger her en Indstilling, det er den, man skal tage Hensyn til, og ikke til Forhandlingerne paa et foreløbigt Trin indenfor Finansudvalgets fire Vægge. Det skulde jeg dog tro ikke er mig uvedkommende.

At jeg skulde have ladet falde Andtydninger om noget mystisk, er en Maade